

Predikan i Skepplanda kyrka 2021 av Tobias Bäckström

Andra söndagen i påsktiden

”Påskens vittnen”

Jes 43:10-13

1 Kor 15:1-11

Joh 21:1-14

Ps: 517, 641:7, 668, 156, 155, 470

”Jag ger mig ut och fiskar”, sa Simon Petrus. Ungefär som om att han annars inte hade något att göra. Äventyret med Jesus var över, och oavsett ryktena om att han uppstått så fanns det ingen att följa längre. Så då blev det att han återgick till det som han kunde: fiska. Han var ju fiskare till yrket. Och Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som tillhörde samma fiskelag som Petrus följde med tillsammans med fyra andra. Här hade det kunnat sluta. Om Jesus inte uppstått och visat sig för den är det högst troligt att de hade återgått till att bli fiskare igen. Men nu blev inte detta slutpunkten.

Johannes nämner Natanael också bland de sju som nu sitter i Petrus fiskebåt. Han var inte var bland de tolv men ändå en lärjunge till Jesus, han finns med i Johannes första kapitel. Natanael var ju mannen som Jesus såg under fikonsträdet: en sann Israelit, utan svek. Nu finns han alltså med i det sista kapitlet.

Man får alltså intrycket att cirkeln sluts här för lärjungarna. Det är så mycket i det här evangeliet som anknyter tillbaks till början. Till och mötet med Jesus själv, de känner inte igen honom, de ser en främling på stranden. Det är som om det är för första gången de ser Jesus. Och precis som det var ett mirakulöst fiskeunder i början, upprepas detta. Då, precis som nu, hade de hållit på hela natten utan att få något. Den gången sa Jesus att de skulle ro ut på djupt vatten, nu bara att de skulle prova på andra sidan av båten. Då fick de så stor fångst att näten var nära att brista, nu att de inte orkade dra upp den i båten utan fick ta fångsten på släp. Men nu betonas det att nätet inte gick sönder.

Första gången hade Jesus kallat lärjungarna med orden att han skulle göra dem till människofiskare. Och nu fångar de 153 fiskar. Lika många som de olika arterna av fiskar man kände till. Ja, gå ut och gör *alla* folk till lärjungar. Alla folk ska finnas representerade i kyrkans nät. Och kyrkans nät kommer inte gå sönder, oavsett hur många som kommer med.

Så även om evangelisten Johannes knyter ihop sin bok om Jesus, början med slutet, så är cirkeln ändå inte riktigt sluten: det finns en öppning mot framtiden, mot vad som kommer härnäst.

De 40 dagarna mellan uppståndelsen och himmelfärden, är en *övergångsperiod* mellan två viktiga perioder i Jesus liv. Jesus tid på jorden är över, han kommer inte längre vara offentlig och fysiskt närvarande som han var under de tre åren som lärjungarna känt honom. Nu väntar en annan tid, kyrkans tid.

Och Jesus vill förbereda dem för detta. I princip hade hans himmelfärd kunnat äga rum på påskdagen, direkt efter hans uppståndelse. Men då hade det inte blivit någon kyrkans tid. Att Jesus visar sig beror inte bara på att bevisa sin uppståndelse. Det är förstås ett av skälen, men Jesus är inte längre en offentlig person efter uppståndelsen. Han visar sig för de sina, för de som tror på honom, även om det fanns tvivlare mitt ibland de troende. Han visar sig inte på tempelplatsen så att alla kunde se honom, för Pilatus eller stora rådet.

Jesus ärende är inte bara att visa att han uppstått utan att förbereda lärjungarna på den fortsatta tillvaron när han inte finns hos dem. För under den här tiden kommer Jesus och går. Han visar sig oväntat och försvinner lika oväntat. Det är inte som det var förr då han alltid fanns tillgänglig och man när som helst kunde söka upp honom om man hade något ärende. Nu har lärjungarna ingen kontroll. Han visade sig för Maria från Magdala, för lärjungarna vid två tillfällen, och för tredje gången nu vid Tiberias sjö. Men de kan inte planera eller beställa fram ett möte med Jesus.

Också detta lite mystiska att de inte riktigt känner igen honom. Varken Emmauslärjungarna eller dessa som var med vid Tiberias strand. Jesus tid på jorden håller nu på att gå över till kyrkans tid. Jesus kommer vara närvarande även i sin kyrka, men inte som förut. Det är samme Jesus men på ett annat sätt.

Vi ser ett mönster från dagens evangelium som gäller även för oss.

De såg en främling på stranden när de var mitt uppe i sitt vardagliga arbete. Vad kan vi ta med oss av detta? Jesus väljer själv hur och när vi får möta honom. Det kan ske oväntat när vi är mitt uppe i något annat, och de kan ske utan att vi först känner igen honom. Men vi styr inte över det.

”Kom och ät” sa han till lärjungarna som säkert var hungriga efter nattens arbete. Ja, varenda gång Jesus träffar lärjungarna under dessa 40 dagar så äter han med dem. Han bröt brödet med Emmauslärjungarna, och Lukas berättar att han åt med dem för att de skulle tro.

Och så den här morgonen, där han väntade på dem med grillad fisk och bröd. Det är något som Jesus vill lämna vidare till dem. Det är som om han vill inpränta att den där sista måltiden innan hans lidande och död, inte var den sista. Den ska fortsätta även när han inte finns där hos dem längre. Nu kommer han vara närvarande på ett annat sätt, i måltidsgemenskapen när de samlas för att bryta brödet i hans namn. Det är kyrkans måltid som pågår än.